

ஒரு பேப்பர்

ORU PAPER

FRIDAY, APRIL 04, 2008, ISSUE 91

சோரம் போனவர்களை வைத்து தேர்தல் நாடகம்

மனிதவுரிமை மீறல்கள் உச்சக் கட்டத்திலிருக்கும் சிறிலங்காவின் அரசு சர்வதே மட்டத்தில் தனிமைப்படுத்தப்படும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. தமது நாட்டு மக்களை பாதுகாக்கும் பொறுப்பினை சிறிலங்கா சரிவரச் செய்யவில்லை எனக் காரணங்காட்டி, மக்களை பாதுகாக்கும் உரிமை என்ற அடிப்படையில் வெளிநாடுகளின் தலையீடு ஏற்பட்டுவிடும் என்ற அச்சம் சிறிலங்கா அரசினை தொற்றிக் கொண்டுள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கொசோவோ நிலை அங்கு தோன்றி விடுமோ என்ற அச்சத்தை சில சிங்கள அரசியல்வாதிகள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இந்நிலையிலிருந்து தப்பிக் கொள்ளவற்காக மேற்குலகிற்கு பிடித்தமான சில காரியங்களைச் செய்ய சிறிலங்கா அரசு முயன்றுவருகிறது. தமிழ் மக்கள் மீதான போரை தீவிரப்படுத்திக் கொண்டு, தேர்தல், சனநாயக முறை, ஒரு அரைகுறை தீர்வுத் திட்டம் என சர்வதேச சமூகத்தை திருப்திப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் அது இறங்கியுள்ளது.

தமிழ்ப் பகுதிகளை சனநாயகப்படுத்துவதற்காகவும், அப்பகுதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் அங்கு தேர்தல்கள் மூலம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்ற தோற்றப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதில் சிறிலங்கா அரசு அவசரம் காட்டி வருகிறது. அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தச் சட்டத்தினை முழுமையாக அமுல்படுத்தப் போவதாக சிறிலங்கா கூறிவருவதும் இதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது.

கிழக்கில் ஆயுத முனையில் நடாத்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தல்களைத் தொடர்ந்து, பிரிக்கப்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தல் நடைபெறவுள்ளது. இத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு அரசியல் கட்சிகள் காட்டுகின்ற தீவிரம் அச்சபையின் முக்கியத்துவத்தை அதிகரித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளபோதிலும், முறையான அதிகாரப்பகர்வு எதுவுமில்லாத ஒரு அலகாகவே அது அமையும்.

சிறிலங்கா அரசு முன்வைக்கிற எதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிற சில தமிழ்க் குழுக்கள் சிறிலங்கா அரசினைப் பலப்படுத்தும் நோக்கில் இத்தேர்தலில் குதித்துள்ளன. அன்று இணைந்திருந்த அகன்ற மகாண சபையில் சுயமாக கதிரை வாங்கும் அதிகாரம் கூட தமக்கு இருக்கவில்லை என அதை நிராகரித்து, தமிழீழ பிரகடனம் செய்தவர்கள் கூட, இன்று 13ம் திருத்தச் சட்டத்தின் சாதகத் தன்மை பற்றி பேச ஆரம்பித்திருப்பது, இந்த அமைப்புகள் தமிழ்மக்களிடமிருந்து அன்னியப்பட்டு விட்டதையும், தமது எஜமானர்களின் குரலாக அவர்கள் மாறிவிட்டதையும் வெளிக்காட்டி நிற்கிறது.

ஒரு பேப்பர்

வணக்கம்!

'ஒரு விழா' அதான் உங்கடை திருவிழா பற்றின அறிவித்தலோடே உங்களை சந்திக்கிறம். செப்ரெம்பர் மாதம் நடத்துவம். இன்னமும் வடிவா முடிவெடுக்கேல்லை அதாவை உங்கடை ஐடியாக்களை தொடர்ந்து எங்களுக்கு தெரிவிக் கலாம். முக்கிய குறிப்பு ஒண்டையும் சொல் லோணும் நாங்கள் ஒருநருக்கும் பொன்னாடை போர்க்கிறதாய் இல்லை. ஆனால் நீங்கள் விழாவுக்கு வரும்போது பொன்னாடையை போர்த்திக் கொண்டு வந்தீங்கள் எண்டால் அதை கழட்டச் சொல்லி கேட்க மாட்டம்.

கே.எஸ்.பாலச்சந்திரனின் 'கடந்தது நடந்தது' தொடர் அடுத்த பேப்பரினை இருந்து தொடர்ந்து வரும். அவர் நியாயமான விசயங்கள் வைத்திருக்கிறார் என்கிறபடியால் அவர் எழுதிருது உங்களை சிரிக்க வைக்கும் ஏன் சிந்திக்கவும் வைக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கிறோம். அதுபோல் உங்கள் வாழ்விலும் சில முசுப்பாத்தியான சங்கதியள் நடந்திருக்கும் அவற்றினை எழுதி எங்களுக்கு அனுப்புங்கோ. பிரசுரிப்பம். புலம் பெயர்வாழ்வின் நெருக்குவாரங்களிலும் .. சிரியல்களின் கொடும் தாங்க முடியமாலும் சிரிப்பை மறந்து போனவர்களை சிரிக்கப் பண்ணினால் அதுவும் ஒரு புண்ணியமாயிருக்கும்.

நிகழ்ச்சியினை நடாத்தி ஆக்கள் எங்களுக்கு கொஞ்சம் முன்கூட்டியே சொன்னால்தான் எங்களாவை வரமுடியும். கடைசி நேரத்தினை சொன்னால் சில நேரம் வரமுடியாது போயிடும். பிறகு நீங்கள் ஏன் வரேல்லை நடத்தின ஆக்களோடே பிரச்சினையோ என்று கேக்கிறது எங்களுக்கு நியாயமாய் படைல்லை.

இங்க கனபேர் தங்களுக்கு ஒரு பேப்பர் கிடைக்கிறேயில்லை என்று இப்பவும் முறைப்பாடு செய்தபடிதான் இருக்கினம். ஆனால் கிளிநொச்சியிலை இருக்கிற ஆட்கள் பேப்பரை படிச்சிட்டு விடயதானங்கள் பற்றிய தங்கட விமர்சனத்தையும் (ஆக்க பூர்வமானதுதான்) உடனை வைக்கினம். அவையளுக்கு எங்கடை நெஞ்சார்ந்த நன்றியை தெரிவிக்கிறம். இங்கை என்ன நடக்குது எண்டுதான் எங்களுக்கு விளங்கேல்லை. கடையளிலை பேப்பரை வைச்சிட்டு வந்தால் கொஞ்ச நேரத்திலையே பேப்பர் முடிஞ்சிருது என்று கேள்விப்படுறம். ஆளுக்கு ஒண்டாய் எடுத்துக் கொண்டு போறியள் என்று நம்பிறம்.

பேப்பர் கிடைக்காதவை, எமது இணையதளத்தில் PDF வடிவில் பார்வையிடலாம் என்பதனை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளிறோம்.

சேயோன் அண்ணை விடுமுறையிலை இருக்கிறார் அதாவை சற்று மாறுதலுக்காக இந்த முறையும் வரேல்லை. அவரிடடை கடிபடுகிற வை கொஞ்சம் ஆறதலாய் இருக்கலாம். விடுமுறையாவை வந்து என்னென்ன மாறுதலை செய்யப்போறாரோ தெரியேல்லை.

மீண்டும் சந்திப்போம்!

ஒரு பேப்பர் காரன்கள்+காரிகள்

EDITORIAL

Colour of Sri Lankan Rupee

Tamils in Sri Lanka are living in extraordinarily dangerous times, when evil, rather than justice, prevails. The one prosperous and vibrant Tamil North is being bombed to the Stone Age by Mahinda Rajapakse led Government of Sri Lanka (GOSL). In the bombed out Tamil East GOSL sponsored paramilitaries are running wild.

In an inconspicuous corner of the Sri Lankan polity, the good people are keeping to themselves, afraid. No one wants to be hurt as any pro-Tamil political action is answered by death, disappearance and imprisonment.

GOSL sponsored paramilitaries have weapons and political patronage. They patrol the villages to intimidate and terrorise, looking for those who talk to others, looking for signs of political organisation and resistance. The good people have witnessed the disappearances and killings of innocents countless times. Thus they have every reason to be afraid.

The blood of the ruling politicians and their paramilitaries are not red like ours, it is green, the colour of money. They have an insatiable thirst for blood—the blood of all innocents. Blood money is their currency. Through some kind of strange alchemy, they are able to convert blood into money to own the world.

Every aspect of the Eastern Tamil

Homeland- the temple, the banks, the workplace, the corporation, and the police are under these blood money thieves' control. They have no regard for life, human and non-human alike. They are incapable of rational thought guided by just principles. The world, every inch of it, belongs to them. They are the all knowing superiors and the local Tamils are their helpless, foolish children tugging anxiously at their trouser legs, vying for attention.

Mr Rajapakse and his henchmen are aggressive without restraint, and they wear the garments of priests and saints and public service. Their minds are disturbed, their hands stained with the blood of the innocent.

Mr Rajapakse and his henchmen are aggressive without restraint, and they wear the garments of priests and saints and public service. Their minds are disturbed, their hands stained with the blood of the innocent. Their conscience, if it exists at all, is unstained by guilt or principle. Their decadent, wrinkled bodies are devoid of soul, sustained by the embalming fluid of the walking dead.

And it was them who murdered hope and keep fear alive; a fear that stalks and haunts all Tamils in Sri Lanka to this day. A world of endless war and war profiteers that parasitizes the innocent and the just, with the insatiable appetite of maggots that feed on the decaying flesh of the dead.

Chain Has to Be Broken

Mr Rajapakse and his ilk are not like us. They know they are superior to us and to everyone; to every being on this planet. We are not of their class, the descendants of wealth and property, with social pedigrees obtained through terror and mayhem. They and their ancestors have always been the terrorists, and we and our ancestors have always been the terrorised.

The present is a manifestation of an unbroken chain of events converging from the distant past. The reign of terror can be ended, must be ended, by breaking the chain and casting its hefty iron links into the sea. These blood thirsty war mongers terrorise our people because they were not dealt with in the past. We did not arrive at this important moment in history by chance. Cause and effect brought us here. Those in the present are reaping what was sown by those who came before us, just as the future will be the result of what we do now.

There are risks involved. Success is not guaranteed. But without just opposition to anti-Tamil terror just outcomes are not possible. So we need courage and faith that translates into principled action—and solidarity.

Because the anti-Tamil political disease that leads to injustice and war was never adequately addressed, it persists; it festers and mortifies. Our gangrened limbs blacken, stink, and fall by the wayside in response to festering injustice. The sickening stench that envelops us is the half buried corpses of our ancestors clamouring for truth; screaming not for vengeance, but for justice. We pretend that we do not hear, but a deafening crescendo of the dead is rising all around and within us, too awful, too persistent to be ignored indefinitely; a nightmare that haunts and tortures our sleep, our every waking moment.

The chain must be broken or it will continue to grow and it will beat down our children and our children's children. It is a frightening and troublesome thought, but it is wholly rational and based upon convincing physical evidence. History has borne

ample witness to these events, as we bear witness to them now. It explains both past and present, and it portends an ever worsening future—a nightmare worse than all of those of the past added together; for injustice, like cancer, does not grow linear—like, but like crystals of quartz; it grows exponentially, like atoms unleashed in a nuclear explosion that consumes the world in fire and smoke.

In the end, there is only one way to remove people like Mr Rajapakse. It is to face them down in unison. Unity, solidarity and justice are more powerful forces than hate and violence, just as surely as truth is superior to lies, life is preferable to death; and freedom is preferable to imprisonment and servitude. The disparate parts of solidarity already exist in broken disarray at our feet: We have only to bring them together in a continuous chain of ironclad unity.

There are risks involved. Success is not guaranteed. But without just opposition to anti-Tamil terror just outcomes are not possible. So we need courage and faith that translates into principled action—and solidarity. It is high time to call Mr Rajapakse and his henchmen out into the open. Those who are ruled by fear cannot be guided by justice. Justice demands that we have this fight—us against them.